

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO LIAUDIES DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

KETVIRTADIENIS

Nr. 59 (4252)

Anykščiai,

1981 m. gegužės mėn. 21 d.

Kaina 2 kap.

Kaip ruošiamės pašarų gamybos darbymečiui

ŠIENPJOVIAI DALGIUS GALANDA

Pasibaigus įtemptam sėjos darbymečiui, nemažas būrys „Ateities“ kolūkio mechanizatorių griebėsi remontuoti šienapjūtės techniką. Šienapjovės grąžina rikiuotėn Jonas Ivanauskas, Vytautas Beinoravičius, Leonas Vidugiris, Vasilijus Caičio ir kiti vyrai. Kolūkio pievų, daugiamečių žolių masė bene plačiausi rajone. Juose augančią žolę bus įmanoma laiku sudoroti ir pasigaminti vertingų pašarų, tik kompleksškai mechanizavus šienapjūtės darbus.

Jau antrą sezoną šienainio ir ankstyvojo siloso gamybai ateities kolūkiai numato panaudoti labai našią savaeigę šienapjovę E-301 ir smulkintuvą E-281. Šios mašinos dabar remontuojamos.

Mums lankantis kolūkyje, buvo atvežta dar viena nauja savaeigė šienapjovė. Tai gi, stambiausias rajono kolūkis nuo šiol bus gerai aprūpintas technika šienainio gamybai. Svarbu tik, kad ji patektų į stropių, kvalifikuotų mechanizatorių rankas.

Šienainio transejos bus sparčiai užpildomos apvytusią žolę, jei bus apsirūpinta talpiomis priekabomis smulkintos žolės transportavimui. Kolūkis yra įsigijęs pakankamai priekaboms skirtų pakuokštinių, tačiau jie dar nepritvirtinti.

Zodžiu, kolūkio remonto tarnybai bei mechanizatoriams dar nemaža pastangų teks įdėti, kol bus galutinai paruošta sena ir išbandyta naujoji technika, skirta šienainio gamybai.

Nestokojama kolūkyje traktorių šienapjovių. Aštu-

nios jų paruoštos darbui, kita tiek dar likę remontuoti, tvarkyti.

Prastesni reikalai čia bus su nupjautos žolės vartymu. Siam tikslui pavyko įsigyti vienintelį tobulesnės konstrukcijos grėblį - vartytuvą KP-320. Dar turimi du GVK-6 markės vartytuvai į sąvalkas šieną suverčia netolygiai. Reikia tikėtis, jog į žolės vartymo grandį kolūkio specialistai nukreips darbsčiausius, labai patyrusius mechanizatorius, kurie pasistengs kuo efektyviau panaudoti vartytuvus ir nestabdyti kitų šienapjūtės grandžių darbo.

Pirmą kartą ateities šienapjūtės sezoną, įsigiję šieno rinkimui ir krovimui skirtos technikos kompleksą. Gautos trys priekabos-rinktuvai T050. Panašios konstrukcijos priekabos-rinktuvai NTVS-4 labai efektyviai - pernai buvo panaudoti šieno dorojimui „Anykščių šilėlio“, „Svyturio“ kolūkiuose. „Ateities“ kolūkio valdyba naująsias priekabas patikėjo eksploatuoti mechanizatoriams Jonui Gražiui, Juozui Girniui ir Alfonsui Matuliskui, kurie pasiryžę įtemptai pasidaruoti ir pavaduoti dešimtis krovėjų rankų.

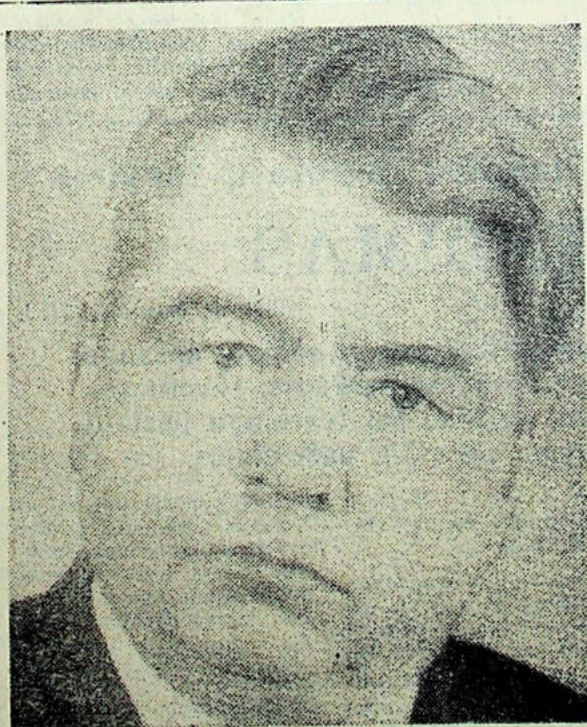
Siomis priekabomis atvežta į klojimus šieną nuimama krauti į prėslus greiferiniais krautuvais. Tai, žinoma, nėra standartinė šiam darbui pritaikyta technika. Tačiau, našių transporterių neturint, UT-0.8 ar panašaus tipo krautuvai yra vienintelė išeitis iš bėdos.

mechanizuojant daržinėse šienelengią darbą.

Kolūkyje yra penki šieno presai. Našiausias yra vienas K-453 tipo presas, iš kurio šieno ryšuliai mechanizuotai sukraunami į priekabas.

Esant reikalui, kolūkio specialistai numato šieno dorojimui panaudoti ir senesnės konstrukcijos presas, o ryšulius krovimui pasitelkti kolūkio žmones, atostogaujančius moksleivius. Bet norint žolę sudoroti kuo sparčiau ir išvengti jos nuostolių, pagrindinis darbu krūvis teks, be abejo, našiausiai technikai. Kad ji laiku būtų paruošta ir išbandyta - tai dabar svarbiausias kolūkio inžinerinės ir remonto tarnybos uždavinys.

B. Pavilanskas,
D. Binkys
Rajono Spaudos centro
„Derlius-81“ nariai

Andriūnaitis kolūkio sėjų gretose šauniai pasidarbavo ir mechanizatorius Antanas Kriščiūnas. Bet kurį darbą jis atlieka sąžiningai, kokybiškai. Juk ne veltui Antano nuotrauka patalpinama ūkio garbės lentoje, o už praeito penkmečio pasiekimus šį pavasarį darbščiam mechanizatoriui įteiktas medalis „Už pasižymėjimą darbe“.

J. Žvirblis nuotrauka

PIRMOJI VIETA

Ivyko Panevėžio Eksploataciniam-techniniam ryšių mazgui priklausančių Linijų techninių cechų ryšių linijų elektromonterių varžybos. Pirmąją vietą iškovojo Anykščių LTC elektromonteris Kazimieras Steponavičius. Jis apdovanotas Panevėžio ETRM I laipsnio diplomu. K. Steponavičius atstovaus Panevėžio ETRM respublikinėse elektromonterių varžybose.

J. Juraite

Geriau panaudoti galimybes ūkių ekonomikai stiprinti

Ivykusiame Anykščių rajono kolūkių tarybos posėdyje buvo aptarti 1980 metų ir šių metų pirmojo ketvirčio ūkinės-finanšinės veiklos rezultatai ir svarbiausieji uždaviniai XI penkmečiui.

Rajono Žemės ūkio valdybos viršininkas A. Daciulis savo pranešime pažymėjo, jog TSKP XXVI suvažiavime žemės ūkio darbuotojams buvo iškelias labai svarbus uždavinys - didinti gamybos efektyvumą ir gerinti produkcijos kokybę, siekti, kad kiekviena darbo valanda, kiekvienas sunaudotas rublis duotų kuo didesnę efektą.

Intensyvinant žemės ūkio gamybą, didinant gamybos efektyvumą kai kurie teigiami rezultatai pasiekti ir Anykščių rajone. Stai už 1980 metų gerus darbo rodiklius mechanizacijos srityje „Svyturio“ kolūkis tapo Visasąjunginio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju, „Lenino keliu“ kolūkis žemdirbių kolektyvas tapo respublikinio socialistinio lenktyniavimo nugalėtoju, o Anykščių rajonui už 1980 metų rezultatus augalininkystės srityje trečiojo rajono ekonominėje grupėje buvo pripažinta pirmoji vieta, o už laimėjimus linininkystėje - trečioji vieta respublikoje.

Nors pastarųjų trejų metų laikotarpiu buvo gana sudėtingos gamtinės sąlygos, tačiau rajono žemės ūkio darbuotojai per X penkmetį, lyginant su IX penkmečiu, darbo našumą padidino 19,5 proc., vidutinę metinę grūdų gamybą padidino 15,7 proc., pievų - 17,8 proc., mėsos - 17,2 proc. Penkmečio eigoje dėka melioratorių ir ūkių bendrų pastangų rajono ūkiuose kultūrinių ganyklų ilotai padidėjo daugiau kaip 2 kartus. Platesniu mastu buvo specializuojama ir koncentruojama gamyba, statomi nauji ir rekonstruojami anksčiau pastatyti pastatai. Didesnį mastą įgavo gyvenamųjų namų bei negamybi-

nės paskirties objektų statyba. Per X penkmetį kaime buvo pastatyti 735 individualūs gyvenamieji namai. I rajono žemės ūkį nukreipti dirbti 444 specialistai su aukštuoju ir spec. viduriniu išsilavinimu.

Rajono ūkių ekonomika, kaip pažymėta pranešime, didžia dalimi priklauso nuo bendrosios produkcijos didinimo: per dešimtojo penkmečio laikotarpį, lyginant su devintuoju penkmečiu, bendroji žemės ūkio gamyba vidutiniškai padidėjo 6 procentais, nors tam neigiamai atsiliepė ypač nepalankios pernykščių metų gamtinės sąlygos. Pagal bendrosios produkcijos lygį, skaičiuojant 1 hektarui žemės ūkio naudmenų, rajone pirmauja Sodiniškystės tarybinis ūkis, „Gintaro“, „Lenino keliu“ kolūkiai, kuriuose gaminama trečdaliu produkcijos daugiau negu vidutiniškai rajone. Geriausiai išnaudojo esamas galimybes augalininkystėje „Pirmyn į komunizmą“, Svėdasų kolūkių žemdirbių kolektyvai. Tačiau 1980 metais ypač silpnai galimybės buvo išnaudojusios Naujasodžio tarybinis ūkis, „Ateities“ ir kituose kolūkiuose, kuriuose nepatenkinamai buvo panaudojami gamybiniai fondai, neišsengta trūkumų organizuojant derliaus nuėmimo metu darbus, o išlaivoje čia gautas pernai žemas, vos po 11-12 centnerių iš hektaro grūdinių kultūrų derlingumas.

Kolūkių tarybos posėdyje buvo pabrėžta, jog ateityje rajono ūkiuose reikalinga ne tik didinti grūdų gamybą, kelti grūdinių kultūrų derlingumą, bet ir mažinti su grūdų gamyba susijusias išlaidas. Juk dėl žemo grūdinių kultūrų derlingumo ir didelių gamybos išlaidų 1980 metais net 11-oje rajono ūkių grūdų gamyba tapo nuostolinga. Taip pat būtina geriau panaudoti nusausias žemes, kultūrines pievas ir ganyklas, kaip svarbų rezervą augalininkystės produkcijos gamybai didinti.

Drg. A. Daciulis pranešime buvo atkreiptas dėmesys į tai, jog labai svarbu rajono ūkiuose kuo daugiau pasigaminti savos gamybos, ypač baltymingusių koncentratų pašarų, kiekviena ūkyje atidesnį rūpestį skirti jauti sėklininkystei bei ankstyvos miežių veislės plotų išplėtimui, nes tai įgalins sėkmingiau spręsti darbo organizavimo klausimus jauti nuėmimo laikotarpiu. Lygiagrečiai nepaprastai aktualu gerinti daugiamečių žolių asortimentą, sudaryti jų pilnaverčius mišinius, kad galėtume gauti daugiau pašarinių vienetų iš daugiamečių žolių hektaro. Dar per mažas daugiamečių žolių šieno derlingumas gamamas „Aušros“, „Nevežio“, „Vienybės“, „Puntuko“ kolūkiuose.

Kolūkių tarybos posėdyje gana plačiai buvo kalbama apie būtinumą rajono ūkiuose, ypač besispecializuojančiuose techninių kultūrų ir bulvių auginimo srityse, geriau panaudoti galimybes šių kultūrų derlingumui didinti. Jeigu pernai Svėdasų kolūkyje bulvių gamyboje buvo pasiektas 33 proc. rentabilumas, tai „Už taiką“, Skiemonių ir kai kuriuose kituose kolūkiuose dėl žemo bulvių derlingumo šios kultūros auginimas buvo pernelyg nuostolingas, nes susi-

darė labai aukšta bulvių savikaina. Todėl reikalinga pasiekti, kad kalvotose vietose bulvėms skirti plotai būtų patrešiami didesnėmis organinių ir mineralinių trąšų normomis. Nors linų pluošto derlingumas rajono ūkiuose per dešimtąjį penkmetį, lyginant su devintuoju penkmečiu, padidėjo 10 proc., tačiau vidutinis rajono linų rentabilumas 1980 metais buvo tegautas tik 1,7 proc., o aštuoni linus auginanys ūkiai iš šios techninės kultūros patyrė ir nuostolį. Siekiant padidinti linų produkcijos pelningumą, kaip pabrėžta kolūkių tarybos posėdyje, žemdirbystės kėlimo būdu būtina išauginti švaresnius ir labiau tinkamus kombainais nuimti linų pasėlius, nes platesnis mechanizacijos panaudojimas padėtų atpiginti linų produkcijos gamybą, o norint ekonomiškiau sudoroti linų produkciją reikia operatyviau ūkiuose spręsti linų galvėnų džiovyklų bei stiebelių ir šiaudelių džiovinimui skirtų pastatų statybą. Žymiai efektyvesnes priemones cukrinių runkelių derlingumui didinti reikėtų panaudoti „Aukštakalnių“, Surdegio ir „Vienybės“ kolūkiuose, nes čia saldzinių šaknų derlius buvo gautas dar pernelgį žemas.

Analizuojant su pašarų bazės stiprinimu susijusius uždavinius, kolūkių tarybos posėdyje dalyvių dėmesys atkreiptas į tai, jog dar neatitenkinamai rajono ūkiuose buvo vykdomi šieno, siloso gamybos planai. Jeigu pernai „Lenino keliu“ kolūkyje kultūrinių ganyklų žolės derlingumas siekė daugiau kaip 200 cent iš hektaro, o pagerintų pievų šieno derlingumas sudarė 40 cent., tai žemas žaliotosios masės kultūrinių pievų derlius gautas Skiemonių ir „Nevežio“ kolūkiuose. Todėl būtina iš esmės pagerinti kultūrinių ganyklų eksploatavimą, jas kruopščiau patrešti ir laiku atsėti, nuolat tobulinti pašarų ruošimo technologijas - daugiau šieno supresuoti ir džiovininti aktyviosios ventiliacijos pagalba.

Posėdyje metu nemaža minčių ir vertingų pasiūlymų buvo išsakyta apie būtinumą mažinti išlaidas technikos išlaikymui, taupiau naudoti atsargines detales, geriau tvarkyti remonto dirbtuvėse darbo normavimą ir remontininkų darbo apmokėjimą. Sektiną pavyzdį pagal technikos našaus panaudojimo rodiklius rodo Černiachovskio, „Pirmyn į komunizmą“, „Gimtiosios žemės“ kolūkių mechanizatoriai, kuriu pamainos išdirbiai buvo 17-11 proc. aukštesni už rajono ūkių vidutinius rodiklius. Ateityje visuose rajono ūkiuose būtina iš esmės pagerinti technikos panaudojimą, tobulinti darbų organizavimą, gerinti technikos aptarnavimą.

Rajono ūkių ekonomikos stiprinimui, kaip pažymėta kolūkių tarybos posėdyje, didelę įtaką turi gamybinių fondų lygis ir jų našumas. Tačiau ypač svarbu padidinti fondogražą, kuri ypač yra žema „Aukštakalnių“ ir kituose kolūkiuose. Naujasodžio tarybinis ūkis, Aukščiausio fondogražos lygį 1980 metais yra pasiekęs Svėdasų, „Pirmyn į komunizmą“ ir Kurklių kolūkiai.

rukella iš pusk.

Geriau panaudoti galimybes ūkių ekonomikai stiprinti

atka tai iš tiesų.

Siekiant padidinti fondogražą, reikia rajono ūkių visose šakose intensyviai gamybą, gerinti gamamos produkcijos kokybę.

Rajono ūkių ekonominis pajėgumas žymiu mastu priklauso nuo gyvulininkystės vystymo ir šios ūkio šakos rentabilumo didinimo. Geriausiai gyvulininkystės kompleksinės galimybės 1980 metais buvo panaudotos Sodninkystės tarybiname ūkyje, „Gintaro“, „Lenino keliu“ ir Kurkilių kolūkiuose. Tačiau rajono ūkiuose vis dar aukšta yra pieno savikaina, o Staškūniškio, Naujasodžio, Raguvėlės tarybinuose ūkiuose, „Atėities“ ir Surdegio kolūkiuose pieno gamyba pernai davė net nuostolį. Pieno gamybos atpigimui pagrindinis kelias, pabrėžta kalbėtojų, — tai gamybos intensyvinimo kelias. Todėl artimiausiu metu tikslinga įgyvendinti priemones, užtikrinančias pieno gamybos lygio padidėjimą, o taip pat kūrybingai panaudoti visas galimybes, kad būtų sumažintos darbo sąnaudos šioje ūkio šakoje, tobulinamas darbo normavimas ir apmokėjimas. Vis dar negalima susitaikyti su tuo, kad pastaraisiais metais žymiai sumažėjo rajono ūkiuose gyvulių auginimo intensyvumas, o penimų galvijų priešoriai pernai buvo 71 gramu mažesni negu 1979 metais. Mažiau pelno ūkiai gauna tada, kai realizuojamų galvijų didesnis svoris pasiekiamas ne intensyvumo padidinimu, o jų penėjimo laiko prailginimu.

Jeigu didelio svorio galvijus — po 468–450 kg pernai realizavo Sodninkystės tarybinio ūkio, „Gintaro“, „Lenino keliu“ kolūkių fermu darbuotojai, tai tikrai po 870–360 kg svorio galvijų prieauglis realizuojamas iš „Nevežio“, „Puntuko“, „Užtaikų“ kolūkių. Reikalinga gyvulininkystės fermose sudaryti tokias sąlygas, kad būtų užkirstas kelias gyvulių kritimo faktams, o taip pat sparčiau idiegti mechanizaciją galvijų fermose, siekiant užtikrinti žvmesnį darbo sąnaudų mažinimą.

Svarbiu uždaviniu, pabrėžta kolūkių tarybos posėdyje, tebėra būtinumas geriau tvarkyti kiaulienos

gamyboje, nes jos galutinis rezultatas už praėjusius metus yra nepatenkinamas; šios ūkio šakos rentabilumas tesudarė vos 1,8 proc., o didžiausią nuostolingumą iš kiaulienos gamybos patyrė Surdegio, „Atėities“ kolūkiai, Staškūniškio tarybinis ūkis.

Nors gamybos išlaidų didėjimui neigiamą įtaką turėjo pastarųjų metų nepalankios gamybos sąlygos, tačiau, kaip buvo pabrėžta tarybos posėdyje, neretame rajono ūkyje neišvengta neūkiškumo, ekonomijos režimo trūkumų. Užtat būtina kiekviename rajono ūkyje šeimyniškai panaudoti techniką ir visus gamybinius fondus, racionaliau naudoti trąšas, pašarus, degalus ir kitas materialines vertybes. Statant naujus gamybinės paskirties pastatus tikslinga bendromis ūkių ir rangovinių organizacijų pastangomis siekti, kad statybose būtų kuo mažiau perinamų objektų ir neišsklaidyti statybai skirtų lėšų.

Jeigu per dešimtąjį penketį „Lenino keliu“, Kurkilių, „Gimtosios žemės“ kolūkiuose buvo pasiektas paliginis aukštas darbo našumo lygis, tai daugelyje rajono ūkių reikia dar daug ką padaryti, kad per XI penketį darbo našumo augimo tempai būtų dvigubai didesni už darbo apmokėjimo augimo tempus. Tam tikslui reikia geriau panaudoti vidinius rezervus, tobulinti materialinio skatinimo fondo naudojimą, ypač pasikatus taikant soclenktyniavimo nugalėtojų už laiko ir kokybiškai atliktą darbą.

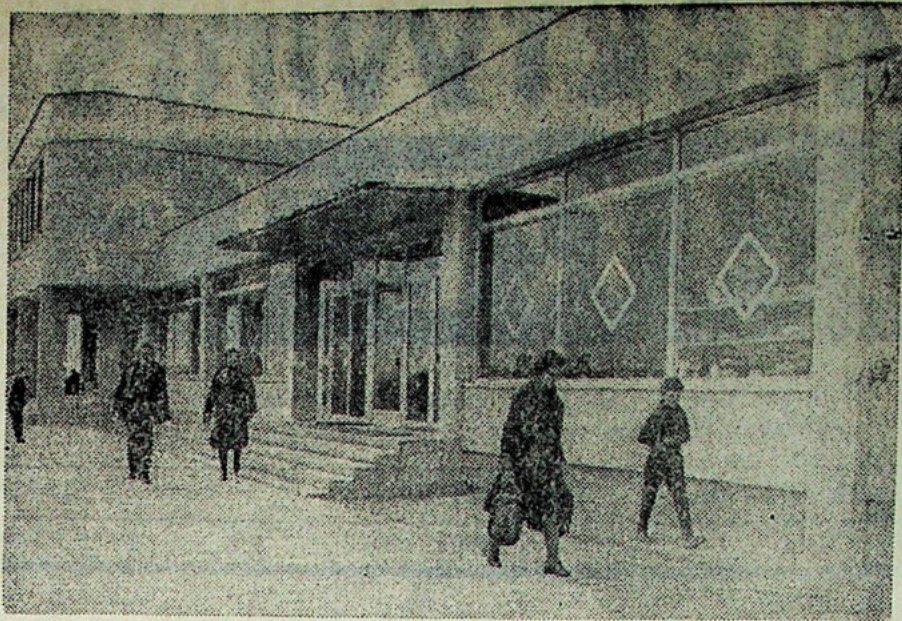
Kolūkių tarybos posėdžio metu nemažas dėmesys buvo skirtas aptarti klausimams, susijusiems su darbo organizavimu ir jo apmokėjimu. Tobulinant darbo organizavimo sistemą, visose gamybos šakose turi vyrauti techniška pagrįstos išdirbio normos, kurios skatintų darbuotojų intensyvią gamybą. Svarbu visuose kolūkiuose įdiegti vidinę ūkiskaitą, kad padalinio kolektyvas ar pirmūnas, padarę mažiau išlaidų, negu numatyta, gautų ir didesnę paskatinimą.

Nors praėjusiais metais buvo gana sudėtingos gamtinės sąlygos tačiau tuose rajono ūkiuose, kur buvo užlikrinta gera darbų organizacija ir buvo kovojama už taupumą, pasiekti ir teigiami ūkinės-finansinės veiklos rezultatai.

Geriausią ekonomikoje rezultatų pernai pasiekta Sodninkystės tarybiname ūkyje, „Svyturio“, „Lenino keliu“, Svėdasu, „Pirmyn į komunizmą“ kolūkiuose, kurių gamybos rentabilumas sudarė 37–28 proc. Tačiau nuostolingiausia gamyba pernykščiais metais susidarė Staškūniškio, Naujasodžio tarybinuose ūkiuose, „Atėities“ ir Surdegio kolūkiuose.

Kolūkių tarybos posėdžio dalyviai aptarė konkrečius uždavinius, kuriuos reikės įgyvendinti artimiausiu metu ir XI penkmetyje. Jau šiais metais rajono žemės ūkio darbuotojams reikės padidinti grūdų gamybą, lyginant su X penkmečio vidurkiu, 27 procentais, bulvių — 19 proc., pieno — 9 proc., darbo našumą padidinti — 19 proc. Todėl šiuo metu ypač būtina kiekviename ūkyje kuo geriau panaudoti ganiavos galimybes, kad artimiausiomis dienomis būtų pasiektas praėjusių metų to paties laikotarpio pieno gamybos lygis. Sėkmingai atlikus pavasario sėjos darbus, nemažesnis dėmesys rajono ūkiuose turi būti nukreiptas pasėlių priežiūrai, tinkamam pasiruošimui tiek šienajūtei, tiek ir derliaus nuėmimo darbynei. Kolūkių tarybos posėdžio dalyviai, pasidalinę mintimis, pažymėjo, jog ankštėnų žemdirbių aukštas darbo vertinimas — LKP Centro Komiteto, LTSR Ministrų Tarybos, Respublikinės Profesjonų Tarybos ir LLKS Centro Komiteto perėinamosios Raudonosios vėliavos iteikimas inareigai iš esmės gerinti darbų organizavimą, našiau ir efektyviau naudoti techniką, siekti spartesnio gamybos intensyvinimo ir geriau panaudoti vidinius rezervus ir galimybes ūkių ekonomikai stiprinti.

„K. d.“ inf.

Naujas prekybos ir visuomeninio maitinimo centras atidarytas Kėdainių rajono Antano Sniečkaus kolūkyje. Pirmame aukšte įsikūrė parduotuvė, o antrame — 90 vietų valgykla.

NUOTRAUKOJE: prie kolūkių prekybos centro

G. Sultojaus nuotr. (ELTA)

Šventė po didelių darbų

„Atžalyno“ kolūkių šeiminkai vieni pirmųjų rajone šiemet užbaigė visus pavasario sėjos darbus. Ta proga praėjusį penktadienį Kavarsko kultūros namuose įvyko šventinis ūkio dirbančiųjų susirinkimas.

Neperdėdamas pasakysiu, kad visi padirbėję kaip rėta darniai ir šauniai, negailėdami jėgų, atsidavimo, ryžto, — pradėdamas šventę pabrėžė kolūkių valdybos pirmininkas Antanas Žibutis.

Ne paslaptis, kad nuo pernykščių metų buvo užsilię nemaža rudenį nenuadirbtų darbų. Tačiau atžalyniečių mechanizatorių pastangų dėka, prisilaikant visų agrotechnikos reikalavimų organizuotai buvo atlikta grūdinių kultūrų sėja, nusėjęs apsiėti 195 hektarai linų laukai. Spėjamai susidoroję su bulvių sodžiu, pašarinių runkelių sėjos darbais, ūkio šeiminkai vasariniais javais taipogi atsėjo dar per šimtą hektarų neitin didelį derlių žadėjusių žiemkenčių.

Kas sąlygojo skandžią darbų eigą? Jau kovo mėnesį pagal detalią sėjos eigos planą kiekvienas mechanizatorius buvo supažindintas su jo laukiančių darbų krūviu, puikiai žinojo savo vie-

tą visoje ūkinių rūpesčių rikiuotėje, o balandyje pavarėjantiuose laukuose netrūko sugauti dirvą ruošiančių mechanizatorių Edmundo Vainonio, Leono Murausko, Vytauto Ožio, Fiodoro Kanonovo, Alovzo Krausko traktoriai. Tik geru žodžiu galima minėti amonikinio vandens įterpimo brigadą. Vien mechanizatorių Stasys Palavenis šiąją trąšą patrėšė per pusketvirtą šimto hektarų dirvų. Grūdinių kultūrų sėjų būry gražų pavyzdį darbo draugams rodė Pavilas Salogubovas, kuris triūsė su trimis į vieną kompleksą sukabintomis sėjamosiomis. Pagal „Atžalyno“ kolūkių specializacijos kryptį, visuomet šičia neeilinis dėmesys skiriamas linininkystei. Už snarčią „lietuviškojo šilko“ sėją ūkio vadovas Antanas Žibutis iš užbaigtųjų šventės tribūnos minėjo mechanizatorių Alfonso Andriūno, Antano Žižo, Jono Kauniečio, Vlodo Rutkausko, Vytauto Imbraso, Juliaus Vėbros pavardes.

Antra vertus skandžią darbų rikiuotę nulėmė nuoširdus kolūkių valdybos dėmesys pavasario darbuose užimtų žemdirbių darbo sąlygoms. Taupant brangias darbymečio valandas, visi mechanizatoriai karštais pietumis buvo maitinami tiesio-

giai darbo vietose. Be priekaištų, stropiai pasidaruota ir technikos gedimų šalinimo grandies vyrų.

Po oficialiosios dalies šauniesiems gamybininkams bei kitiems Kavarsko miesto gyventojams didelį ir nuotaikingą koncertą surengė geras čionykščių pažįstamas — populiariusis „Armonikos“ ansamblis bei Operos ir baleto teatro solistai Sofija Jonaitytė, Romualdas Vešiotas, Ramutis Kaspariūnas, Jonas Valuckas, Valstybinio jaunimo teatro aktorius Algis Gražys. Šventė yra šventė. Toliau ją geriausiai sėjoje padirbėję atžalyniečiai drauge su savo šeimų nariais pratesė ūkio poilsiavietėje. Buvo ir puotiančio alučio. Buvo daug skambių dainų. Vienas pirmiausių „Atžalyno“ vairuotojų darbo veteranas Antanas Dabravolskas „Armonikos“ vyrams bei kitiems svečiams iš Vilniaus papasakojo apie ūkio duonos augintojų šiems metams brandinamus siekius, kvietė artistus ir toliau pratesi jau keleri metai gyvuojančius glaudžius tarpusavio ryšius.

Gražiai, nuotaikingai pažymėję pavasario sėjos užbaigtuves, šiandien atžalyniečiai nemažėjanti rūpestį skiria pasėlių priežiūrai.

L. Vaitonis
„K. d.“ koresp.

Anykščių rajono liaudies deputatų tarybos

SPRENDIMAS

Anykščiai,

1981 m. balandžio 21 d.

Dėl administracinių baudų taikymo už sodinių apsaugos bei švaros ir tvarkos palaikymo parkuose, skveruose, kiemuose, šaligatviuose, gatvėse bei tvarkingo pastatų, statinių užlaikymo taisyklių pažeidimus

Anykščių rajono Liaudies deputatų taryba pažymi, kad gerinant sanitarinį stovį, rajone pasiekta tam tikrų rezultatų. Geriau tvarkomos gyvenvietės, ūkių gamybiniai centrai, tvarkingiau užlaikomi gyventojų kiemai, pastatai ir statiniai.

Tačiau dar pasitaiko atvejų, kad atskiri gyventojai, ūkių, įmonių, įstaigų ir organizacijų vadovai neskiria dėmesio švaros ir tvarkos palaikymui parkuose, skveruose ir kiemuose, šaligatviuose, gatvėse ir teritorijose, nesiima priemonių tam, kad būtų tvarkingai užlaikomi pastatai ir statiniai.

Siekiant pagerinti sanita-

rinį stovį rajone, Anykščių rajono liaudies deputatų Taryba nusprendžia:

1. Nustatyti administracines baudas už sodinių apsaugos bei švaros palaikymo parkuose, skveruose, kiemuose, teritorijose, šaligatviuose, gatvėse bei tvarkingo pastatų ir statinių užlaikymo taisyklių pažeidimą piliečiams iki 10 rublių, o pareigūnams iki 50 rublių.

2. Baudas skiria adminis-

Anykščių rajono Liaudies komiteto pirmininkas
Anykščių rajono Liaudies komiteto sekretorius

tracinė komisija prie rajono Liaudies deputatų tarybos vykdomojo komiteto. Protokola (aktą) turi teisę surašyti vietiniai Liaudies deputatų tarybų deputatai, gamtos apsaugos, sanitarijos priežiūros ir vidaus reikalų skyriaus darbuotojai.

3. Šis sprendimas įsigalioja po 15 dienų nuo jo pasirašymo dienos ir galioja Anykščių rajono teritorijoje 2,5 metų laikotarpiui.

deputatų tarybos vykdomojo A. Budavičius
deputatų tarybos vykdomojo V. Grigalavičius

Šalies šiokiadieniai

● Totorijos naftos ir dujų avybos dispečerinės valdybos darbo įsitraukė skaičius 1 000 000 000. Tiek kubinių metrų naftos ir dujų išsiusta Totorijos erslovų nuo mepradžios į perdirbimo nones.

● Baltarusijos TSR žemės ūkio ministerijoje atliota naudoti informacinė sistema „Kadrai“. Elektroninės skaičiavimo mašinos atitvė — beveik 15 tūkstančių Minsko srities kolūkių tarybinių ūkių agronomų, techniku, vidurinės granes vadovų biografiniai duomenys ir gamybinės charakteristikos. Naują kadry apsisistose sistemą planuojama estsi visose respublikos rri-se.

TASS-ELTA

Padedame duonos augintojams

Trėsdami dirvas prieš sėją, „Atėities“, „Aukštakalnių“, K. Staro ir kituose kolūkiuose nemaža triūsio įdėjo mūsų susivienijimo agrocheminio būrio vyrai. Per pirmuosius 4 šių metų mėnesius jie išvežė 14 tūkstančių tonų, o iškrautė — 11 tūkstančių tonų organinių trąšų, 5344 ha plote išbėrė mineralines trąšas.

Išveždami į laukus mėšlą ir jį kratydami, įtemptai padirbėjo mūsų būrio mechanizatoriai Sigitas Didžiulis, Jonas Zabulis, komunistas Aleksejus Trofimovas. Dienos išdirbio normą jie įvykdavo 120–130 procentų. Sėkmingai vykdyti užduotis šiems mechanizatoriams padėjo stropūs ekskavatorininkai Albinas Valaika ir Algis Pupelis, krovė trąšas į kratyvius. Sparčiai barstė mineralines trąšas mechanizatoriai Algis Siaučius ir

Stasys Urbanavičius, kurie dienos išdirbio normas viršydavo 50–60 procentų. Neatsilikinai šiedu vyrai pirmąją būrio mechanizatorių socialistiniame lenktyniavime: per 4 mėnesius S. Urbanavičius atliko darbų, įvertintų 1392 sutartiniais hektarais, o A. Siaučius — atitinkamai 1400 sutartinų hektarų.

Pasibaigus ūkiuose sėjai, mūsų mechanizatoriai tebeveža organines trąšas iš fermų į laukus. Dalį jų iškratysime kur bus nupjautos daugiametės žolės, ir tuo būdu palrėšime dirvas žiemkenčiams. Daugiausia šių darbų numatome pagal sutartis atlikti Surdegio, „Atėities“ kolūkiuose, Naujasodžio tarybiname ūkyje.

J. Bujokas
Anykščių rajono „Agrochemijos“ susivienijimo mechanizuoto būrio viršininkas

Reikia ir negalima

Vienas pirmųjų žodžių, su kuriais susiduria mažas žmogus, yra žodis „negalima“. Tada anksti pradeda tuo žodžiu vaikus mokyti, auklėti, verčia šį žodį suprasti ir įsiviešinti. Negalima čiupti karšto — nudegsi, negalima žaisti aštrių daiktų — susižeisi, sušilusiam negalima gerti šalto vandens — susirgsi ir t. t. Pavojų aplink pilna, ir draudimu „negalima“ vaikas mokomas tuos pavojus pažinti, jų saugotis.

Deja, praktiškai su tais pavojais nesusiūsiu ir neturėdamas patirties, mažas žmogutis net neįsivaizduoja realios galimybės šen ar ten nukentėti, patirti skausmą, sugadinti daiktą, padaryti nusižalojimą. Todėl nuolatiniis draudimų „negalima“ vaikui atrodo kaip sunkūs pančiai, kurie neleidžia jam tenkinti būtiniausių poreikių — laisvai judėti, pažinti aplinką, patirti naujų įspūdžių.

Natūralu, kad vaikas nori sugriauti tas užvaras, kliūdančias pažinti gyvenimo įdomybes, ir kaip įmanydama prieš draudimus protestuoja. Protesto formą vaikas pasirenka pagal savo charakterį ir pagal jėgas. Kūdikiai iš draudimų mėgina išsivaduoti ašaromis, prašymais, įrodinėjimais, reikalavimais ir ginciais. Paauglių protestas pasireiškia atkakliu veržimusi prie trokštamo daikto, vėliau griežtu „noriu“ arba „reikia“, neretai pūkio priepuoliais, o vyresnieji — paprasčiausiai draudimų ignoravimu.

Kartais priešiška vaikų nusistatymą išprovokuoja patys tėvai.

— Nori? — klausia mama, rodydama vaikui į spalvingą popierėlį įvyniotą saldainį.

— Duok! — vaikas tiesia ranką.

— Dabar negalima, po pietų gausi, — ir lyg žaisdama saldainį pakelia aukšty.

— Duok, man, duok, noriu! — vaiko balse pyktis ir ašaros.

— Sakiau, negalima. — Ir šypsosi, mėgina vaiko kantrybę, jo valią, atkaklumą. Tikslai kai vaikas paleidžia dūdas, saldainis nuskrieja žemyn: — Na, imk, tik, žiūrėk, dabar nevalgyk — po pietų.

Vėlesnė rankoje gniaužia saldainį, bet šis laimėjimas nebeteikia jam džiaugsmo — dar nepaėjo susierzinti, neatsilūgo pyktis. Net ir ačiū nenori sakyti. Ir nėsako. O motinai lyg ir nepatogu to reikalauti — ne-

vykusiai išėjo pajuokavimas su saldainiu.

Tai gi ir pajuokauti ne taip jau paprastas reikalas. Pajuokauti su vaiku būtina. Tai lyg saulutės švystelėjimas ūkanotą dieną. Tačiau pajuokavimai turi būti apgalvoti. Jie neturi įžeisti vaiko, neturi jo erzinti, neturi blogai nuteikti, leisti pajusti skriaudą, ugdyti užsispyrimą. Priešingai, suaugusieji turėtų mokėti taip pajuokauti, kad lavintų vaiko dėmesį, atmintį, jūdusius, kad teiktų jam pasitenkinimą ir džiaugsmą. Ir juokaudami tėvai bei kiti artimieji suaugusieji turi numatyti savo žodžių bei poelgių pasekmes ir vengti to, kas bendravimą su vaikais gali įnešti nepageidaujamų elementų.

Stebėjau jauną tėvą, mokantį pusantrų metų dukrą suprasiti žodį „negalima“ ir jam paklusti. Jis prieš mergytės akis siūbavo švytintį laikrodėlį, tartum siūlydamas jį pažaisti, bet kai mergaitė tiesė rankutes, norėdama jį paliesti, tėvas šerė jai per pirštukus, kartodamas „negalima“. Turbūt šitaip cirke dresiruojami žvėriukai. Bet vaikas — sąmoninga esybė, ir šitoks, auklėjimas jam visiškai nereikalingas. Juk visą gyvenimą nepasiekiosi pasikui vaiką ir, mušdamas per pirštukus, neapginsi nuo kiekvienos piktos pagundos. Vaikas gali protauti. Jis turi išmokti sąmoningai vertinti savo poelgius, ir tėvų pareiga padėti vaikui šitą galimybę įvaldyti.

Ipratęs gyventi pagal kitų jam nuolat kartojamus draudimus, vaikas kažin ar mokės tinkamai elgtis tada, kai greta jo nebebus drausmintojų.

Vaikas auga, jo veiklos ratas plečiasi, ir tenka jam skelbti vis daugiau ir vis naujų draudimų. Už namų slenkstio vaikas patenka į naujas situacijas, susiduria su naujais pavojais, ir vėl daug kur turi paklusti draudimams, reguliuojantiems jo elgesį. Negalima šokinėti nuo suoliuko ar nuo laiptų — nusilauši koją, negalima pilti vaikams į akis smėlio, nes skauda, negalima stumdytis, muštis, iš draugu atiminti žaisliukus, juos laužyti, gadinti ir daug kitokių „negalima“ sakoma vaikui, išleidžiamam į kiemą arba į vaikų darželį.

Šiuo metu šalia žodžio „negalima“ vis dažniau atsiranda žodis „reikia“. Rei-

kia pasisveikinti, padėkoti už valgį, klausyti senelės, auklėtojos, pakelti numestą laiką, sutvarkyti žaisliukus ir daug kitokių reikalavimų sakoma vaikui. O jis turi juos klusniai pildyti. Taip vaikas pratinamas nedaryti to, kas negalima ir atlikti tai, ką padaryti pri-
valo.

Norėdami išauklėti klusnų vaiką ir tokiu būdu išmokyti jį gražiai elgtis, būti drausmingu, — o tai visų tėvų gražiausia svajonė, — tėvai turi gerai apgalvoti vaikui skelbiamus draudimus ir leidimus. Geriau susilaikyti nuo draudimo, jei nesame tikri, kad vaikas galės jam paklusti arba kad mums po minutės neteks jo atšaukti. Kada tėvai sako draudimus, kurių vaikas gali nepaisyti arba kuriems paklusti nepajėgia, jie dezorientuoja vaiką, moko jį priešgimnasti ir patys vaiko akyse praranda autoritetą.

Išgirdęs kieme dunksint kamuoli, Linas sako:

— Mama, einu į kiemą pažaisti.

— Negalima. Tuoj baigiu virti pietus. Pavalgysim, tada galėsi išbėgti.

— Mama, aš trumpai.

— Motina tyli. Pasakė negalima, ir baigta.

— Kodėl Virgijai galima, o man tai ne? Aš einu, mama. Greit ateisiu, — ir pasuka į duris.

Mato, vistik išeis. Ydant netaptų jūlus neklaužada, reikia jam nusileisti.

— Eik jau, ka gi su tavim darysi! Tik žiūrėk, greit sugrįžk. Leidžiui ne ilgiau dešimt minučių.

Bet sūnus jau už durų vikriai skrieja tolyn ir, aišku, ne po dešimt, o po gerų trisdešimt minučių motina, išėjusi į kiemą, turės jį kviesi praaušusių pietų.

Kodėl taip? Pasakė negalima, o vaikas derasi neklausio. Matyt, jis žino, kad draudimai sakomi nerimtai. Gražiau paprašysi, griežčiau pareikalaus ir savo pasieksi. Šitai patyęs vaikas ne tik draudimų, bet ir paliepių ima neklausyti.

— Jeigu nori eiti į kiną, nueik dabar į parduotuvę, atnešk sviesto.

— Toks gražus koncertas per televizorių... Paskui!

— Paskui nebespėsi. Kaip nori: nepaklausysi — neisi į kiną.

Nepaklausė, o į kiną išėjo.

Labai jis norėjo tą filmą pamatyti ir buvo žadėta leisti, teisinasi motina. Paprasčiausiai ji nepajėgė atsakyti vaikui to džiaugsmo. O kad pamokė vaiką prieštarauti — nepagalvojo.

Tai smulkmenos. Bet iš jų susidaro dienu mozaika, jos formuoja įgūdžius ir vaiko charakterį.

Kalbėdamas apie vaiko pomėgius prieštarauti, A. S. Makarenka sako: „reikia pasižiūrėti ir pamąstyti, kodėl šiuo atveju kilo pasipriešinimas jūsų paliepiui. Jūs būtinai pamatysite, kad čia kažkur patys buvotė kalti, kažką padarėte netinkamai, ką nors išleidote iš akių. Pasistenkite tokių klaidų vengti“.

Jeigu tėvai mokėtų tokių klaidų išvengti, jeigu jie sugebėtų išmokyti vaiką kritiškai vertinti savo poelgius, savanoriškai atsisakyti, kas negalima ir be prieštai vykdyti tai, kas reikiama, galėtų tikėtis, kad jų šeimoje auga doras žmogus, dėl kurio neteks liūdėti, gėdytis, o senatvėje neteks lieti ašaras.

Padėti tėvams to meno išmokti rūpinasi mokykla, spauda, organizacijos, pati socialistinė visuomenė. Bet reikia ir nuoširdžių tėvų pastangų.

Apolonija OBOLINIENĖ
mokytoja

AR SURAS SAVĄJĮ KELIĄ?

Atėjęs pavasaris kiekvieno žmogaus širdį stipriai suvirpina džiaugsmu, nerimu, svajonėmis. Bet gal daugiausia nerimo ir svajonių pripildo abiturientų širdis.

Prieš šių merginų ir vaikų akis egzaminai ir daugelio mokslo metų darbo įvertinimas. Jaudina juos išsiskyrimas su mokytojais, kurie tiek metų atidavė jiems savo širdies šilumą ir per teikė daugybę mokslo paslapčių. Liūdna skirtis ir su mokslo draugais, su kuriais taip ilgai kartu gyventa lyg vienoje šeimoje, kartu džiaugtasi ar liūdėta dėl nesėkmių.

Patį didžiausią abiturientų nerimą dėl tolimesnio gyvenimo kelio pasirinkimo, nes nuo to daugiausia priklausys gyvenimo džiaugsmas ir laimė. Kur toliau mokyti, kokią specialybę pasirinkti? Šie klausimai sudėtingi ir dažnai sunkiai sprendžiami ne dėl to, kad jaunuoliai nežinotų, ko jie nori ir trokšta. Neužtenka vien jaunuolių noro ar tėvų patarimų specialybės pasirinkimui. Dažnai visos svajonės dūžta į nenumatytas kliūtis, ir tada žmonės nusivilia, blaškosi, nesuranda savo vietos gyvenime, būna nepatenkinti atsitiktinai pasirinkta specialybe, jaučiasi nelaimingi.

Mūsų, vyresniosios kartos, svajonės išblaskė karo audros, nelengva buvo išskolli savo vietos sunkiais pokario metais. Nuo tų dienų praėjo keli dešimtmečiai. Gyvenimas neatpažįstamai pasikeitė, gyvenimo sąlygos pagerėjo, vidurinis išsilavinimas tapo net privalomu, bet nemažos dalies jaunimo svajonės neišsipildė ir dabar. Žinoma, visų negali priimti aukštosios mokyklos, liaudies ūkiui reikia įvairių

darbo rankų. Bet aš norėčiau pakalbėti apie tą jaunimo dalį, kuri rimtai moko-
si vidurinėje mokykloje, pasižymi išskirtiniais gabumais, yra rimti kandidatai į aukštąsias mokyklas, bet ir tie ne visada patenka ten, kur svajoja ir širdis traukia. O kodėl taip atsitinka?

Per stojamuosius egzaminus labai dažnai paaiškėja, kad ne visose vidurinėse mokyklose yra vienodas mokslo lygis, reiklumas ir pažangumo vertinimas. Iš vienu mokyklų abiturientai egzaminus laiko kuo puikiausiai, o iš kitų dauguma grįžta egzaminų neišlaikę dėl žemo mokslo lygio, nors gerai mokėsi pagal savo mokyklos reikalavimus ir buvo vertinami penketais. Taip dėl mokytojų nereiklumo jaunimas patiria pirmas nesėkmes ir nusivylimą. Nereiklumas skatina tinginystę ir gadina jaunimą dar mokyklos suole, o vėliau pražudo svajones dirbti mėgstamą darbą.

Kažkada seniai mačiau filmą apie muziką F. Suberto gyvenimą. Man labiausiai įsimintina paliko ta vieta, kai F. Subertas dirbo mokytoju ir pamokos metu jo mintys buvo užimtos muzika, jis užsirašinėjo gaidas, kūrė muziką. Kas tuo metu darėsi klasėje, jis tiesiog nematė ir nesidomėjo, o mokiniai triukšmavo ir bėgiojo po klasę. Tai labai ryškūs gyvenimo pavyzdys: kaip dirba žmogus, kai jis patenka ne ten, kur jis nori ir kam turi gabumų.

Gyvenime daug kas pasikeičia, gerėja ir blogėja. Būty naudinga visiems bendromis jėgomis paieškoti naujų formų ir būdų mokymosi sistemai gerinti, kad jauni ir gabūs žmonės mažiau blaškytųsi, nenusiviltų ir greičiau surastų savo vietą gyvenime.

A. Dagienė

KAI ATEINA MUZIKA...

Muzika seniai atėjo, jaugo ją Karalių šeima, nors patys tėvai nebuvo muzikantais, nesimokė muzikos ir mokykloje. Kiti tada buvo laikai. Mieste nebuvo ir vaikų muzikos mokyklos. Taip jau susiklostė, kad motina Milda Karalienė tapo medicinos felčere, o tėvas Stepas Karalius — inžinierium statybininku. Pastebėję, kad vaikai turi muzikinę klausą, tėvai paskatino juos lankyti muzikos mokyklą.

Vyriausia dukterė Dalia šiandien jau Vilniaus J. Talla-Kelpšos aukštesniosios muzikos mokyklos IV kurso studentė. Tai darbšti ir atkakli mergaitė, apie ją labai gerai atsiliepija visi dėstytojai, žadėdami jai muzikologės ar muzikos kritikos ateitį. Žinoma, tai malonu girdėti ir tėvams, ir buvusiai jos muzikos mokytojai D. Vaičienei, kuri šiais metais išleidžia tolimensnės muzikinės studijos ir antrą Karalių dukrą Aušrą.

— Ji nekalbi, bet labai nuoširdi, ir draugiška mergaitė, subtiliai ir įtikinamai atskleidžia muzikinių kūrinių charakterius, — pasakoja mokytoja. — Abi sesutės ir broliukas pasižymi išskirtinai lanksčia muzikine mąstysena, ką retas vaikas sugeba išugdyti. Daryma nepajėgūs atsiskleisti muzi-

kinėje plotmėje. Sudėtingumas čia glūdi galbūt tame, kad mažai atskirti mažorą nuo minoro vien supratimu, reikia pajusti, išgyventi, įkūnyti tas emocijas.

Jauniausioji Karalių atžala — Ramūnas lanko ketvirtą muzikos mokyklos klasę. Tai švelnios, jautrios sielos berniukas, noriai siekiantis muzikos, kuri gal jam irgi taps dideliu langu į savo svajonių pasaulį.

Vaikų sėkmė mokantis muzikos tėvams atnešė didelį džiaugsmą. Užsiėmimai buvo kontroliuojami tik pirmose klasėse, vėliau tai tapo nebereikalinga.

Tėvams, anksčiau ne ypatingai besidomėjusiems muzika, dabar patiems kilo noras būti arčiau šio gausaus šaltinio. Dažnai galima pamatyti visą, arba dalį šeimos klasikinės muzikos koncertuose, kurie ne tokie dažni svečiai Anykščių padangėje. Atsirado šeimoje potraukis daugiau įsigyti muzikos įrašų, bendrai juos klausyti, aptarinėti, pasiginčyti.

Taip tėvai padėdami vaikams, patys nejučiomis tapo dideliais geros muzikos mylėtojais, jos puoselėtojais ir neblogais vertintojais. Garsus pedagogas V. Suchochinskis yra pasakęs: „Muzikinis auklėjimas — tai pirmiausia ne muzikan-

to, bet žmogaus auklėjimas.“ Šitą puikiausiai supranta tėvai ir už išugdytą gerą vaikų muzikinį skonį dėkingi muzikos mokyklai. Jie domisi mokyklos gyvenimu, jos rūpestiais, padeda tėvų komiteto aktyvui įgyvendinti svajonę, kad mokykla turėtų erdvas, šviesias ir jaukias patalpas.

Linksmiausia būna Karalių šeimoje, kada susirenka visi. Dukterė Dalia skambina naujus Vilniuje išmokus kūrinius, Aušra su Ramūnu dainuoja... Ir, žinoma, atidžiausi klausytojai ir vertintojai būna tėlis, mama, močiutė. Gal kartais jiems pasidaro gaila, kad kuris nors iš vaikų negroja smuiku, ar fleita (jų mokymosi pradžioje šių specialybių nebuvo, bet viena aišku, kad muzika vaikams — didžiausias dvasinis turtas. Jie seniai pajuto, kad bei kokia muzika, nuo paprasčiausių iki pačių tobuliausių formų — kiekvienam prieinama ir daug ką žmogui gali duoti. Ir tai, ką žmogus joje suras, bus pačių geriausių, kilniausių, nuoširdžiausių dalykų atradimas savyje.

— Muzika seniai ir tvirtai įėjo į mūsų buitį, kasdieninio gyvenimo ritmą. Jos skambėjimas mums — natūralus poreikis, kaip kvėpavimas. Ir mes mielai matytume savo vaikus muzi-

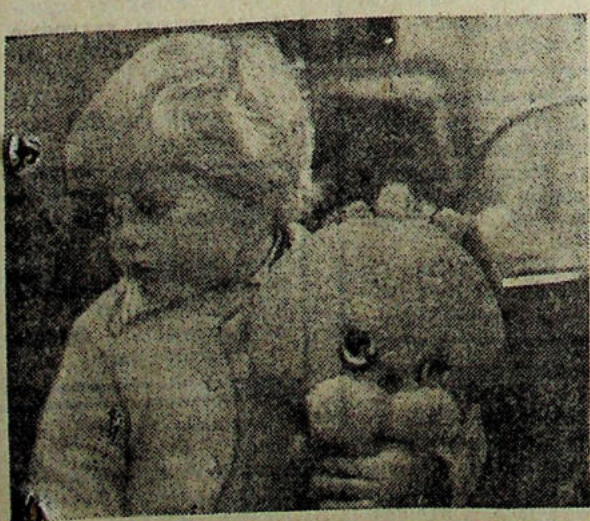
kantais profesionalais. Jei mie savo profesijoje būtų įaimingi ir nešty laimę kitiems.

Jų vaikai žiūrį į pasaulį smalsiomis akimis, kasdien atradami ir pamildami naujus supančius garsus, kurie eina per širdį ir rankas, ir pavirsta skaidria melodija...

...Per pavasarįjančius Anykščius eina žmogus. Eina kiek pavargęs, nuo darbo sudiržusiomis rankomis. Susilgęs su muzikos mokykla, jis stabteli, akimirka išsitiesia, jo susimąstiusį veidą užlieja šypseną... Gal atpažįsta pro langą sklindančią melodiją... Gal ją veda neprasūs sūnaus ar dukros pirštai. Eina žmogus ir šypsosi... Be abejo, jis palytėtas didžiosios muzikos saulės. Ir jis tiki, kad jauni daigeliai, ugdomi šioje mokykloje, subrandinę savo žinias, lyg tos saulės spindulėliai, patys švies ir teiks džiaugsmą kitiems.

Laimingo Jums kūrybinio skrvdžio, skambančių namų vaikų, šviesios čiurlioniškos idilės!

D. Garsaitis

DRAUGAI.

R. Vercinskaitės nuotr.

**KOLEKTYVINIS
DARBAS**

Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg			Oklo pavadinimas	Bendra pieno gamyba proc. lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	Iš karvės kg		
		per parą	+/- lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.				per parą	+/- lyginant su 1980 m. tuo pačiu laikot.	
„Gimtoji žemė“	112	8.9	+0.8		Aukštakalnis	97	7.7	-0.3	
„Nevežis“	112	6.6	+0.9		Andrioniškis	96	7.3	-0.7	
„Už taiką“	111	8.8	+1.1		„Pirmyn į komunizmą“	95	9.2	-0.4	
„Aušra“	111	8.5	+0.6		Svedasai	94	8.4	-0.7	
Skieponys	109	6.4	+0.5		„Atžalynas“	94	7.3	-0.6	
„Puntukas“	108	6.9	+0.2		„Svyturys“	93	12.1	-0.6	
„Anykščių šilėlis“	105	11.2	+0.5		Surdegis	92	6.7	-0.6	
Kurkliai	104	9.0	+0.1		„Ateitis“	90	7.4	-0.6	
Staskūniskio t. d.	103	7.3	-0.1		Levaniškis	89	10.9	-1.4	
„Lenino keliu“	101	10.7	-0.4		„Gintaras“	83	7.7	-1.4	
Cerniachovskio	101	7.0	-		Naujasodžio t. d.	81	6.4	-0.6	
M. Melnikaitės	99.9	6.6	-0.1		„Vienybė“	79	7.1	-2.0	
Aknystos pagalb. d.	99	7.6	-0.1		Jakšiškų t. d.	74	7.8	-2.3	
K. Staro	98	7.8	-0.2						
Raguvėlės t. d.	98	7.0	-0.1		RAJONE	96	8.2	-0.2	
Sodininkystės t. d.	97	11.8	-0.6						
Elmininkų e. d.	97	9.1	-						

Anykščių rajono Valstybinės statistikos informacinė skaičiavimo stotis

Nerūpestingumas skaudžiai baudžia

Didžiausią nerimą priešgaisrinės apsaugos darbuotojams kelia šeimos, kurios mažamečius vaikus palieka be priežiūros. Tokiose šeimose nuo vaikų neslepami degutukai, vaikai naudojami dujinėmis viryklėmis net tada, kai suaugusių nėra namuose. Pasitaiko ir tokių nerūpestingų šeimyninių, kurios, atėjusios į parduotuvę, esančią už 2 kilometrų, prisimenia, jog palikusios degančią dujinę viryklę. Atliekant profilaktinį patikrinimą, pasitaikė rasti ne užsuktus balionų kranus, degiklių rankenėles ir net savavališkai pastatytus dujinius įrenginius. Visa tai kelia didžiulį pavojų kilti gaisrui. O juk abonto knygelėse yra aiškiai išdėstytos dujinėmis viryklėmis naudojimosi taisyklės.

Siuo metu daugelyje ūkių atliekamas priešgaisrinis gyventojų apmokymas, profilaktinis dujų įrenginių patikrinimas. O dar kai kurie gyventojai kartoja praeitų metų priešgaisrinius pažeidimus.

Dabartiniu metu daugelyje kolektyvinių gyvenviečių

kiemai maži. Pastatytos lauko viryklės-rūkyklos atstumas nuo pastatų nesiekia 10 metrų. Tai irgi kelia rimtą pavojų įvykti gaisrui.

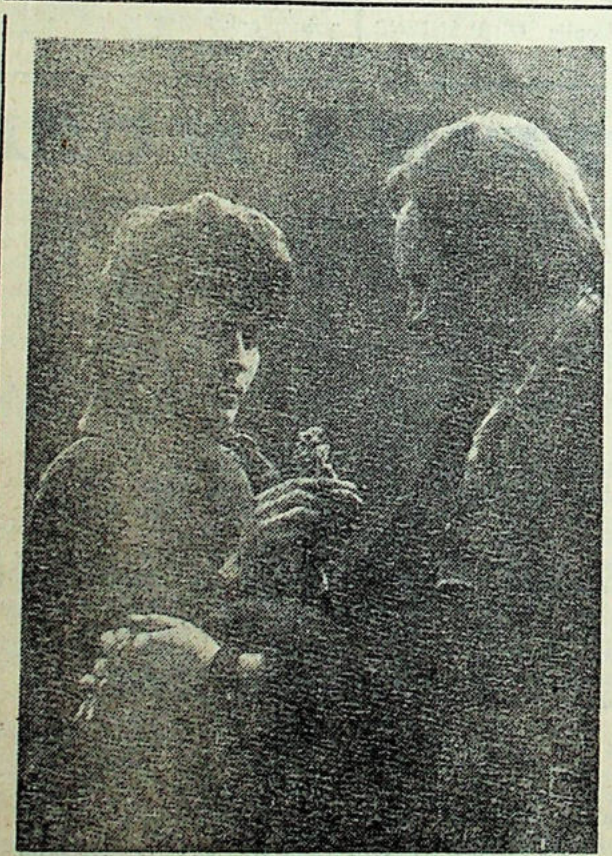
Atėjus pavasariui, paaukliai, mokiniai ir ikimokyklinio amžiaus vaikai degina pernykštę žolę. Ši bloga įprotį pasėjome mes, suaugusieji, nepagalvodami apie pasekmes. Keliam pavojų ne tik gaisrui kilimui. Degindami žolę sunaikiname daug naudingų vabzdžių, kirstukų ir kitų gyvūnų. Nedidelės priežasties reikia kilti gaisrui. Stai atkreipkite dėmesį į visai menką detalę. Daugelyje kiemų, tvartuose

yra daug voratinklų. Įvykus mažam instaliacijos gedimui, ir nuo jo gali kilti gaisras. Būtina kiekvienoje sodyboje turėti gesintuvą.

Ateina vasara, sausras metas. Pastebėję dūmus miškuose, pievose ar pajutę dūmų kvapą, skubėkite pranešti priešgaisrinei tarnybai.

Skaudi nelaimė — gaisras. Todėl visomis priemonėmis stenkimės užkirsti jai kelią, rūpestingai vykdykite visus priešgaisrinius reikalavimus.

A. Strioga
Levaniškio kolūkio priešgaisrinės apsaugos viršininkas

Tau pirmieji žiedai.

J. Junevičiaus

Kviečiame mokyti

Nauja specialybė mergaitėms

Zarasų 22-oji vidurinė KPTM įkurta palyginti neseniai — tik prieš 8 metus. Dabar ji kasmet išleidžia apie 230 plataus profilio traktorininkų-mašinistų ir C kategorijos vairuotojų, įsigijusių dar ir vidurinį išsilavinimą.

Stai šiemet mūsų mokyklą baigia su Anykščių rajono ūkių siuntimais atvykę S. Strazdas, A. Vasilkovas, broliai Robertas ir Kazimieras Apčelauskai, Ivanas ir Vasilijus Latutjevai bei kiti anykštėnai. Iki šiol į mūsų mokyklą neįstojo dar nė viena mergaitė ir Anykščių rajono. Tačiau tikimės, kad padėtis jau šį rudenį pasikeis.

Valstybiniuose proftechmokyklose numatoma žymiai daugiau specialybių, kurias mielai pasirinkti mergaitės ir jau šio penkmečio

pabaigoje kaimo profesinės technikos mokyklose jos sudarytų apie trečdajį mokslėjų. Šį rudenį ir mūsų mokykla pakvies mergaites mokytis įgoms skirtos specialybės. Planuojame priimti 60 mergaičių, sudaryti dvi grupes.

Nauja specialybė — tai pieninės gyvulininkystės operatorės. 8 klases baigusios mergaitės per trejus mokslų metus įsigys vidurinį išsilavinimą ir minėtą specialybę. Kokių dalykų jos mokysis? 402 mokymo valandų skirtos studijuoti gyvulininkystės pagrindams, 552 — gyvulininkystės kompleksų mašinoms ir įrengimams, 1182 — darbų gyvulininkystės fermose organizavimui ir technologijai. Dar 352 mokymo valandos skiriamos zoohigienos ir veterinarinės profilaktikos pag-

rindams ir kitiems mokslams.

Šią specialybę pasirinkusios moksleivės gerai susipažins su gyvulių anatomija ir fiziologija, pašarų saugybėmis ir jų paruošimu, išmoks naudotis pašarų ruošimo ir išdalinimo mašinomis ir įrengimais, melžimo agregatais ir pieno linijomis. Kitaip tariant, bus visapusiškai paruoštos darbai šiuolaikinėse karvių fermose. Mergaičių mokymui mokykloje iki rudens bus įdiegta speciali laboratorija. Vėliau mokyklos mokomajame ūkyje bus pastatytas 200 vietų karvių kompleksas su dviem mokymo klasėmis.

Į mūsų mokyklą kviečiame atvykti mergaites, baigusias aštuonias klases ir nutarusias dirbti gimtuosiuose ūkiuose. Čia jūs tapsite aukštos kvalifikacijos darbininkėmis, kurių labai reikia kaimui.

Mokykla visus aprūpina nemokamu maistu, bendrabučiu, drabužiais ir dar moka 10 rublių mėnesinę stipendiją. Laisvalaikio užsiėmimams yra dešimtys sporto, meno ir techninės kūrybos būrelių.

J. Kačka
Zarasų 22-os VKPTM dėstytojas

Redaktorius
ST. VINCIONAS

Reikalinga

Lietkoopsąjungos Vilniaus autobusų Anykščių autokolonai reikalingi vairuotojai duoninėmis automašinoms. Kreiptis: Anykščiai, Mičiurino 4a arba telefonu 5-24-65 į kolonos viršininką.

Telefono abonento dėmesiai

Anykščių rajono ryšių mazgas praneša, kad sąskaitos už tarp miestinius telefonų pasikabėjimus nebus rašomos. Kiekvieną mėnesį po 20 dienos kalbėjusiems su užmiesčių apsimokėti pašte pagal sąrašą. Laiku nesumokėję už tarp miestinius telefonų pasikabėjimus baudžiami 2 rub. Galima pasiteirauti telefonu 5-15-07. Anykščių ryšių mazgas

KS AVERAI
STRIOGIENEI
ir MARYTEI
POVILIONIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Levaniškio kolūkio gyvulininkystės darbuotojai

Netekus brangaus žmogaus — tėvelio, nuoširdūs užuojautos žodžiai skiriami BRONIUI KRIKSTAPONIUI. Levaniškio kolūkio mechanizatoriai

Skaudžia gyvenimo valandą netekus brangaus tėvelio, nuoširdžiai užjaučiame BRONIUI KRIKSTAPONIUI. Levaniškio kolūkio vairuotojai

ALEKSANDRUI DODAI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam tėveliui. Panevėžio spaustuvių darbuotojų kolektyvas

PETRUI STASIONUI
Leiskite nors keliais užuojautos žodžiais palengvinti Jūsų skausmą, mamytėi mirus. Vyno pramonės gamybinio susivienijimo „Anykščių vynas“ mechaninio skyriaus darbuotojai

Daug nuoširdžių užuojautos žodžių skiriame ONUTEI MASILIONIENEI dėl mylimos mamytės mirties. L. ir P. Kuliesiai, L. Bačienė, S. ir J. Domeikos

DANUTEI SIMASKIENEI
Su tavimi dalinamės rūpestiais ir džiaugsmais, leisk pasidalinti ir skausmu, kurį sukėlė brangaus žmogaus — mamytės mirtis. Kavarsko ūkininkų prekių parduotuvės darbuotojai

Levaniškio kolūkio valdyba, mirus ANTANUI KRIKSTAPONIUI, nuoširdžiai užjaučia velionio šeimą ir artimuosius.

ANTANUI NEMICKUI
Nuoširdžiai Jus užjaučiame dėl motinos mirties. Ceponiai, Vaišvilos, Siaučiuliai, Sriubai

„Puntuko“ būrelis medžiotojai giliai užjaučia ANTANĄ NEMICKĄ dėl jo brangios motinos mirties.

EUGENIJAI ATKOCIOTEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus liūdesio valandą, mirus mylimam mamytėi. Skieponių kolūkio Remeikių sektoriaus gyvulininkystės darbuotojai

BIRUTEI TUSIENEI
Tegu nuoširdūs užuojautos žodžiai paguodžia Jus sunkią gyvenimo valandą, mirus mylimam tėveliui. J. Biliūno gatvės namo Nr. 16 II-os laiptinės gyventojai

ONUTEI MASILIONIENEI
Mirus mylimam motinai, nuoširdžiai užjaučiame ir liūdimės kartu. Kavarsko ligoninės darbuotojų kolektyvas

ĮDOMI POPIETĖ

Traupio aštuonmetėje mokykloje įvyko popietė „Renkuosi žemdirbio profesiją“. Levaniškio kolūkio vyriausias agronomas Albertas Matulionis supažindino moksleivius su įvairiomis žemės ūkio profesijomis, kurias galima pasirinkti berniukams ir mergaitėms. Iš mūsų mokyklos žemdirbio profesiją žada pasirinkti nemažai mokinių. Dauguma berniukų nori tapti traktorininkais ir toliau tęsti vyresniųjų brolių ir tėvų pradėtą darbą. Apie savo būsimąją profesiją mintimis dalinasi ir patys moksleiviai.

L. Klapavščiuk
moksleivė

234930 Anykščiai, Sagalovo 29. Telefonai: redaktoriaus 5-14-74, red. pavaduotojo 5-18-46, skelbimų skyriaus ir ats. sekretoriaus 5-12-58, laiškų ir žemės ūkio skyrių 5-14-83

«Коллективныя дарбас» («Коллективный труд») — орган Анякшчяйского районного комитета КП Литвы в Анякшчяйского районного Совета народных депутатов (на литовском языке)

Rinko Panevėžio spaustuvių Anykščių skyrius, Pergalės 36. Spaudė Ukmergės spaustuviė, J. Janonio 31. Spausdinama rotacine mašina. Indeksas 87262. Išleista antradieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais pusės „Pravdos“ formato. Tlr. 11.247 Užsak. Nr. 779